

i en anden Anledning havde med det, har bragt det paa Bane, og at jeg dengang ud-
talte mig derhen, at jeg langt fra ansaae Sæ-
gen for nu at have den Betænkelse som paa
forrige Rigsdagsmøde, forsaavidt nemlig Rigs-
dagen kom til at gaae ind paa den Delings-
bass med Hensyn til Indtægter og Udgifter
som fælles eller særlige, der af Regjeringen
var forlangt. Jeg maa imidlertid dog tilføie,
at jeg, især efterat jeg ikke saa noget En-
dringsforslag stillet af det ærede Udvalg til
Sagens 2den Behandling, ikke havde tænkt mig,
at man vilde finde det nødvendigt udtryffeligt
at optage en saadan Paragraph som den for-
religgende, ligesom heller ikke dens Redaction
har været mig bekendt, førend jeg saa den
trykt. Hvad nu Sagen i Almindelighed angaar,
følger det ligesom af den Idee, som ligger til
Grund for de forskjellige Forsatningsudkast,
som ere forelagte de forskjellige Landsdeles Re-
præsentationer, saavel Udkastet til den nye
Grundlov, som er forelagt den danske Rigsdag,
som ogsaa de Forsatningsudkast, der i denne
Tid ere forelagte Hertugdømmernes Provinds-
staaender, at der ved Siden af den almene
delige Statskasse, naar disse Forsatnings-
ger træde illve, maa blive særlige Land-
kasser, som jeg tør bruge det Udtryk, hvor-
over Statsmagten for det hele Monarchie ikke
kan disponere som et fælles Anliggende, men
hvorover der kun kan disponeres paa den Maade
og efter de Regler, som maatte blive bestemte
for de særlige Landsdele, og hvorved altsaa de
særlige Landsdeles Repræsentationer vilde faae
den Indflydelse, som ved de særlige Forsat-
ningsudkast maatte blive bestemt. Dette er nu
ganske vist, at i det Dieblif, disse Forsatninger
allerede vare traadte illve, vilde det uden no-
gen udtryffelig Bestemmelse følge ganske af sig
selv, at, naar en saadan Finantslov som den,
der nu er behandlet, var givet for Kongerigets
særlige Vedkommende, saa vilde det
Overskud, som der for Kongerigets særlige
Vedkommende deri maatte fremtræde, det vil
sige, det Overskud, som Kongerigets særlige
Indtægter give efter Fradrag af den Deel af
Fællesudgifterne, der maa afholdes af disse særlige
Intrader, tilligemed Fradrag af de Udgifter, der
særligt vedkomme Kongeriget, ogsaa blive

Kongerigets særlige Landkasser til-
hørende. Det er fremdeles ganske rigtigt,
som den ærede Ordfører har bemærket, at Rigs-
dagen ved den hidtilværende Behandling af
Finantsforslaget ganske er gaaet ind paa den
Delingsbass i Henseende til hvad der skal be-
tragtes som Fælles og Særligt, saavel paa
Indtægts- som Udgifts- Siden, der af Regje-
ringen var forlangt, og som ogsaa er i Over-
eensstemmelse med den Grundtanke, hvorfra
man er gaaet ud ved Udarbejdelsen af de for-
skjellige særlige Forsatningsudkast. Jeg maa
imidlertid derved gjøre opmærksom paa to Be-
trægtninger. Den første er den, at disse
Forsatningsudkast endnu ikke ere traadte illve,
og, saa længe dette ikke er skeet, saa er det dog
ikke absolut givet, at netop det Delings-
forhold, hvorfra Regjeringen er gaaet ud, og
som foreløbigt har faaet den danske Rigs-
dags Stadfæstelse for indværende Finants-
aar, og, dersom dette Finantsforslag vedtages
saavel i dette Thing som i Landstinget, og
saa for næste Finantsaar, vil blive det endel-
lige Delingsforhold, — da en Forandring
heri paa lovmæssig Maade jo ikke er udelukket.
Denne Betragtning lægger jeg imidlertid mindre
Vægt paa, da det, naar man først er kommen
saavidt i Henseende til den Overensstem-
melse om bemeldte Delingsbass, som Regje-
ringen nu er kommen til med Rigsdagen, ikke
vil være sandsynligt, at der heri vil skee nogen
betydelig Forandring. Den anden Betragt-
ning lægger jeg derimod større Vægt paa, og
det er den: ifølge den Grundtanke, hvorfra
man er gaaet ud ved de forskjellige særlige
Forsatningsudkast, skulle jo de forskjellige Lands-
deles Repræsentationer, og, naar vi holde os
hertil, Danmarks særlige Rigsdag, ikke udøve
nogen udgift bevilgende Myndighed hvad
de fælles Anliggender angaar; der
skal fra Kongerigets særlige Indtægter fræ-
drages den paa Kongeriget forholdsmæssigt
faldende Andeel af de fælles Udgifter, som ikke
maatte kunne dækkes af de for hele Monarchiet
fælles Indtægter, og først af den Indtægts-
sum, der derefter bliver tilovers, skal Konge-
rigets særlige Udgifter afholdes. I den Hen-
seende er der imidlertid nu en betydelig For-
sijel tilføede; thi for Diebliffet har den danske